

ANALOG AMOUR

Billedkunstner Sol Kjøk er en romantiker. Derfor jobber hun også analogt.

– Jeg bryr meg ikke om folk syns at et klassisk formspråk ikke er fasjonabelt nok. Jeg får høre at jeg er gammeldags, men det er da fullt mulig å bruke et gammelt språk for å si noe nytt, sier Sol Kjøk.

Hun er en forfekter av det håndlagede bildet og tror energien som ble brukt til å skape det gir gjenklang i det ferdige verket.

– I den forstand er jeg romantiker. Stilt overfor et originalbilde føler jeg et menneskelig, sanselig nærvær, mens foran et digitalarbeide eller reproduksjon står jeg alene. Det er derfor «hands-on»-media som tegning og maleri fortsatt er relevante, argumenterer hun og legger til at kunsten hennes ikke er romantisk i svermerisk eller virkelighetsfjern forstand, men at hun vektlegger intuisjon og følelse fremfor rasjonalitet.

Den pro-analoge posisjonen hindrer henne allikevel ikke i å flørte med flere disipliner, også digitale, under skapelsesprosessen.

LINEDANSERE

Sol Kjøks kunst er et lappeteppe av mange metoder: performance, fotografi tegning, maleri, installasjon og animasjon. Som regel starter hun med en danseperformance hvor modellene inntar ulike posisjoner ved hjelp av rockeringer, liner, gympballer eller epler og appelsiner. Det er en blanding av iscenesettelse og improvisasjon, hvor hun studerer bevegelsene deres og fotografer fortløpende. Noen ganger deltar hun også selv. Etterpå bearbeider hun bildene digitalt, printer de ut og strør dem utover gulvet i studio.

– Jeg blander dem sammen, klipper og limer og oppdager nye

konstellasjoner. Ofte er det tilfeldigheter som avgjør hvordan det endelige motivet blir seende ut.

Disse skissene, som Sol kaller også kaller fotografiene, danner utgangspunktet for tegningene og maleriene hennes. Når hun er ferdig med utformingene, havner bildene i arkivskuffen. De utgjør ingen del av den figurative kunsten

KROPPSLIG SMERTE

– Poenget med performancedelen er å utforske hvordan vi reagerer på og kjenner på fysisk smerte igjennom ulike bevegelser. Først da kan det oversettes til bilder på en overbevisende måte. I tillegg er fotografiene et viktig kildemateriale til å studere menneskets anatomi.

Sol Kjøk er opptatt av det psykiske aspektet ved å teste kroppens grenser.

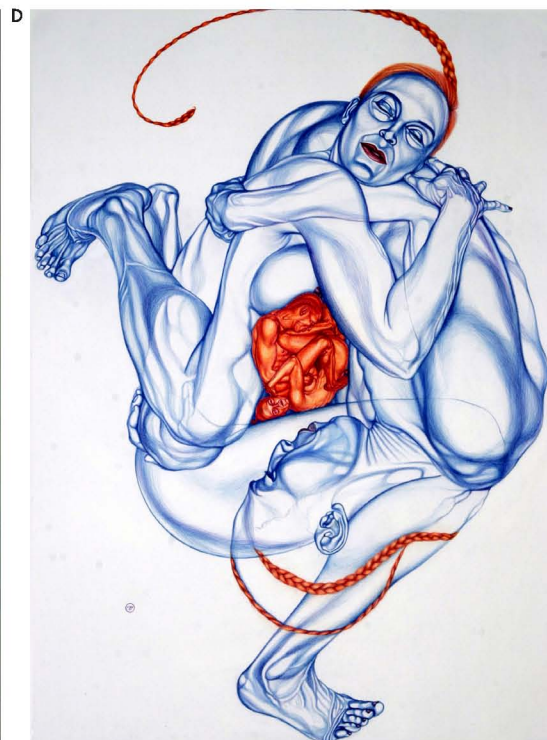
– Hvordan føles det å henge i et tau? Det er helt essensielt å føle på risikoen og usikkerheten, også som en metafor for livet. Vissheten om at noe står på spill skaper en skjør balansegang som jeg syns er spennende å overføre til bildene mine.

Billedkunstneren er i det hele tatt svært opptatt av den kroppslige tilstedeværelsen. Dette bruker hun også i utstillingene sine hvor hun henger opp tau og husker som betrakterne kan ta i bruk.

– Jeg vil at arbeidene mine skal kommunisere med både hjerne, hjerte og kropp. Når jeg inkluderer interaktive elementer, er det for at de besøkende skal kunne være mer enn tilskuere. Mens digitale medier og konseptuell kunst ofte bare henvender seg til intellektet, vil jeg at man skal delta aktivt med hele seg og kjenne på gleden som ligger i fysisk bevegelse.

A Waiting for the Sun – 2007
(Venter på sola). Kull og
fargeblyant på papir.
– 142 x 102 cm.

B Veggarbeidet i Berlin ble laget på ei uke, mens Sol Kjøk bodde i galleriet og jobbet nærmest døgnet rundt, sju intense dager i strekk.
– Dette performance-aspektet

er en viktig del av prosessen for meg. Her gjelder det å teste kroppens grenser og føle på risikoen for å gå på trynet! forteller Sol til SNITT.

C «Stitched with it's Color» – 2009 (Sydd med dens farge). Olje og Pierre Noire på lerret – 245 x 180 cm.

D «Whirling» 2007. (Virvler). Kull og fargeblyanter på papir – 142 x 102 cm.

E Billedkunstner Sol Kjøk er opptatt av den kroppslige tilstedeværelsen i kunsten. Dette bruker hun også i utstillingene sine hvor hun henger opp tau og husker som betrakterne kan ta i bruk.

EVIG REISENDE

Kunstneren med det skinnende navnet ble født på Lillehammer, men vokste opp i Valdres. Tidlig i livet følte hun at Norge var for lite for henne. Hun ville utenlands og grep sjansen så fort den bød seg og vendte aldri hjem igjen. Paris, Wien og Colombia har vært stasjoner i et omflakkende liv. De siste tolv årene har New York vært basen.

– Man vet jo aldri hva som skjer i livet, men akkurat nå tenker jeg at det er her jeg blir.

Hun har studio i Brooklyn, hvor hun både bor og jobber. I metropolen har hun også etablert kontakt med andre norske kunstnere, og i høst er hun med på vandretstillingen «Darkness Descends: Norwegian Art Now» i Connecticut og Pennsylvania, som tidligere har vært utstilt i New York.

Verkene hennes er også å se i Europa. De siste to årene har hun hatt separatutstillinger både på Teckningsmuseet i Laholm og Kunsthaus Tacheles i Berlin. Og under «Manu Propria 2009», den internasjonale tegnetriennalen i Tallinn, ble hun tildelt en «Best in Show»-pris, som gir henne en egen utstilling der i neste runde i 2012.

INKLUDERENDE KUNST

Uansett hvor mye hun måtte eksperimentere med andre kunstformer i skapelsesprosessen; kjærligheten til blyantstreken er en evig «love story» for Sol sin del.

– Jeg har alltid tegna og kommer aldri til å slutte med det.

Den presise linjen har alltid vært det viktigste i kunsten min.

Hun ser på blyanttegningen som sitt hovedmedium og attpåtil den mest inkluderende kunstformen som fins.

– Alle har et forhold til det å tegne med blyant. Det har ikke det ekskluderende som nye medier ofte har.

– *Men identifiserer ikke de fleste unge mennesker seg i dag mer med et digitalt uttrykk enn med blyanttegninger?*

– Nettopp fordi livet er så digitalt har det håndlagede, det unike, fått en ny verdi. Jeg er litt lei av digitale medier. Kan ikke tegning være nok i seg selv? Hvorfor må alt oversettes til data? Jeg syns jeg ser mer enn nok på skjermen som det er.

MIDDELMÅDIGHETENS FARE

Til tross for sin digitale skepsis har Sol Kjøk begynt å lefle med animasjon i utstillingene sine. Men også her står tegningene i fokus.

– Jeg syns det er spennende å se hva som skjer når motivene begynner å røre på seg og det blir bevegelse. Igjennom animasjonen vil jeg gjøre folk oppmerksomme på tegningene mine på en ny måte. Det blir en kommentar til håndverkstradisjonen i kunsten, og jeg syns kontrasten mellom den nitide presisjonen i tegningene og det digitale er interessant.

Hun får hjelp av animasjonskunstner Richard Borge, og Sol Kjøk syns det er inspirerende å samarbeide med noen som er så god på et felt som er nytt for henne.

– I dagens kunstverden får man gjerne poeng for å holde på med noe annet enn det man egentlig kan. Det anses som kulere å være en tegner som også jobber digitalt, en billedkunstner som skriver eller musiker som fotograferer enn en som holder seg til kun ett

medium. Jeg liker ikke nødvendigvis denne tendensen fordi resultatene ofte blir middelmådige. Min nysgjerrighet på andre fagfelt foretrekker jeg å stille ved å samarbeide med andre kunstnere, som for eksempel Richard, som faktisk behersker disse teknikkene.

EKTE FØLELSER

Sol Kjøk henter inspirasjon i livet selv og ting hun opplever.

– Ja, bildene blir på en måte «historien om mitt liv». Det er ofte veldig personlig. Hun applauderer ekte følelser og er lei ironien i den moderne kunsten: – Det er få som tar sjansen på å blottlegge seg og følelsene sine. Jeg skulle ønske det var mer rom for det istedenfor hånfliret på andres bekostning, som er ironiens kjennemerke.

– *Du har manifestert at du lager «kunst om kjærlighet». Har det alltid vært viktig for deg?*

– Jeg har alltid vært interessert i mellommenneskelige relasjoner, men det er først de siste årene at jeg har blitt bevisst på hvor viktig dette er i kunsten min. Det er igjennom møtene med andre at vi blir til dem vi er, sier billedkunstner og illustratør Sol Kjøk.

Bare en ekte romantiker kan si noe slikt. •S.M.